

Predikan Kristi Himelfärds dag 2024

Apg. 1:1-11

Början eller slut ?

Är det slut nu? Eller börjar något nytt kanske?

Jag tror att det var den stora frågan när de stod där på berget och såg Jesus försvinna bort, upptagen till himlen som de två männen i vita kläder sa till dem.

Vad skulle hända nu? Hur skulle det gå? Ledaren är borta och de är ensamma. Hur ska detta överleva som de har varit med om?

Tre år var det nog som Jesus vandrade omkring med sin undervisning. Tre år av händelser som de inte hade kunnat drömma om. Tre år när de kände att de var så nära himlen, så nära Gud som man kan vara. Tre otroliga år.

40 dagar hade gått sedan det mest omvälvande hade hänt. Jesus, som dött en förbrytardöd på korset, hånad och uträknad, hade lämnat graven och uppstått från de döda.

Och under dessa dagar hade han talat med dem om Guds rike. Var det något nytt han hade sagt då? Var det något annat än det han redan hade undervisat om? Jag tror inte det var något nytt, men han hade nog förberett dem på vad som skulle komma när han var borta. Guds rike skulle gå från människa till människa, och de skulle fortsätta att vara människofiskare, som han en gång hade kallat dem till. De skulle fånga människor för Guds rike. Ett rike där andra lagar gäller än i samhället. Där gäller kärlek och förlåtelse istället för hat, hämnd och straff. Där gäller att vandra en smal väg, vid sidan om girighet och maktsjuka.

Där gäller att tro på att det Jesus gjort på korset gäller mig; allt kan försonas, allt kan bli nytt igen.

Här gäller att bli en ny människa, inte genom att jag försöker förvandla mig själv, inte genom goda gärningar och fina meriter, utan genom tro på Jesus Kristus.

Utan att ha förtjänat det blir vi rättfärdiga av tro utan gärningar, skrev Paulus några decennier senare. Det är ett knepigt budskap. Vi vill ju så gärna förtjäna vår plats och vårt värde. Vi värderar så gärna varandra och dömer varandra efter egen måttstock. Sådant är borta i Guds rike. Här är vi alla lika inför Gud, alla har syndat och saknar rättfärdigheten från Gud, skrev samme Paulus. I Guds rike finns ingen ondska, ingen skadar sig själv eller någon annan, där finns inget lidande, inga sjukdomar och ingen död. Allt Jesus gjorde och sa var att visa hur livet i Guds rike är.

Men när ska detta Guds rike komma då? Att den värld vi lever i inte är Guds rike, det kan vi alla se och uppleva. Det speciella med förväntningarna på Guds rike på Jesu tid var att judarna knöt det till en historisk guldålder, ungefär som vi ibland drömmer oss tillbaka till gångna tider, den gamla goda tiden, när den nu funnits.

För en jude var det Davids kungarike. Det är därför de frågar om tiden nu är inne då Jesus ska upprätta det gamla kungariket. Något bättre kunde de kanske inte tänka sig. Vi har alla våra egna drömmar om det perfekta livet och det perfekta samhället.

'Nu var den frågan på sin spets. Allt de hade upplevat under åren med Jesus sa dem att något helt nytt skulle komma, en helt ny värld, Guds rike.

Men när de nu står där på berget undrar de hur det ska gå. Kanske allt är slut nu när Jesus är borta. Eller kanske börjar något nytt. Han har lovat dem en hjälpare, han ha talat om att det är bra att han går till Fadern, att han återvänder dit han kom ifrån. För om han stannar hos dem kan han ju bara vara där. Om han återvänder till fadern kommer en annan Hjälpare, en som göt att han kan vara med dem alla, överallt, alltid. Han är inte längre bunden av tid och rum. Han kan vara hos oss var vi än är, hur vi än har det och vad som än händer. Han kan vara här, hos oss idag, på Bergatorp, liksom han är hos alla dem som tror på honom överallt i världen.

Men det finns något riskabelt i att tro att Guds rike ska förverkligas i vår värld här och nu. Varje gång Jesus anar att människor vill göra honom till någon slags värdslig ledare, befrielseledare eller kung, drar han sig undan. Drömmen om paradiset på jorden, gudsstaten, det perfekta samhället, leder alltid fel. Paradiset som vi vill skapa blir kanske paradiset för några men för de andra, som inte passar in, de som får bli syndabockar för allt ont, för dem blir det helvetet på jorden. Alla samhällen som har hävdats att de ska bli perfekta har alltid förföljt och jagat människor. Och så har också den kristna kyrkan gjort. Det ver vi alltför väl. Ingenting på jorden blir någonsin perfekt. Felfrihet och ofelbarhet finns inte. Allt mänskligt är ofullkomligt och måste kunna ifrågasättas. Både i samhället och i kyrkan.

Det som nu skulle komma, när Jesus var borta, är inte att vi ska visa hur bra vi är, eller hur perfekta våra kyrkor är.

Det vi ska göra är att vittna om Jesus.

Och det kan vi inte göra helt av egen kraft, eller förmåga.

Den lilla gruppen som Jesu lärjungar var då, enkla och utbildade män och kvinnor, skulle gå ut med ett fullkomligt otroligt budskap till en skeptisk värld. Om det hade hängt helt och hållet på deras egen förmåga skulle det ha varit dömt att misslyckas från början. Då hade kristendomen knappast kommit längre än till några byar i Galileen några år efter Jesus liv på jorden.

Men nu kommer det en ny kraft, den helige Ande, som ska göra det omöjliga möjligt. Att budskapet skulle sprida sig över hela jorden med tiden. Och nå till oss också.

Utan Anden hade vi inte haft några kyrkor och ingen kristendom. Vi hade antagligen aldrig hört talas om Jesus annat än som en av många judiska profeter för 2000 år sedan. Visserligen en enastående profet, men ändå bara en i mängden. Utan Anden hade han varit vad många anser att han är idag; en historisk figur, osäkert om han ens har funnits eller om evangelierna bara är sagor. En mytisk Frälsare som man trodde på förr, då folk inte visste bättre. Men med Anden lever han nu, och är här hos oss. När han lämnar världen på Kristi Himmelfärds dag är det alltså inte slutet på en saga, utan början på något helt nytt. Nu kommer Andens tid, då budskapet om honom ska spridas till hela världen. Men det är inte ett budskap som

ska påtvingas massorna, inte ett tvång, som det ofta har blivit i kristendomens historia. Utan det är ett budskap som är ett personligt erbjudande. Jesus kommer till var och en med sitt glada budskap om kärlek, förlåtelse och liv. Och de måste tas emot personligt. Tron är personlig, och vi delar den med varandra, samlade kring Jesus Kristus. Som vår Frälsare och vår Vän, som har lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut. Och när tiden är slut och vi går in i det verkliga Guds rike, då är han allt, i alla, överallt.

Amen